

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010395
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313010395.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obvineného T. U. , pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti okresného prokurátora v Leviciach (ďalej len „okresný prokurátor“) proti uzneseniu Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 30.05.2013, sp. zn. 4T/56/2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 19. septembra 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci samosudkyňou napadnutým uznesením podľa § 241 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a s poukazom na ustanovenie § 214 odsek 1 Trestného poriadku trestnú vec obvineného T. U. (ďalej len „obvinený“), stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa mal podľa obžaloby okresného prokurátora pod sp. zn. 1Pv 155/13 podanej súdu prvého stupňa 15.04.2013 dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 23.01.2013 v čase o 08.00 hodine v obci Drženice - Kmeťovce pred rodinným domom č. 31 sa vyhrážal zabitím Y. U. - bratovi, H. U. - švagrinej, L. U. - neteri a T. U. - synovcovi, odpojením od plynu, pričom lopatou udrel po osobnom motorovom vozidle zn. H. H O.: XEXXXXX, na ktorom rozbil čelné sklo, čím u nich vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky vykoná,

postúpil Obvodnému úradu v Leviciach, ktorý by tento skutok mal prejednať ako priestupok.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci obvinený svojím konaním po formálnej stránke síce naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, avšak po posúdení kritérií uvedených v § 10 odsek 2 Trestného zákona dospel k záveru, že v danom prípade nejde o také závažné konanie, aby ho bolo možné posúdiť ako prečin nebezpečného vyhrážania. Hoci poškodení uvádzali, že sa im obvinený opakovane vyhrážal, súd po preskúmaní záznam v evidencii priestupkov zistil, že obvinený má jeden záznam za priestupok, ktorého sa mal dopustiť proti L. U., avšak toto konanie bolo rozhodnutím o priestupku zastavené a iné konania voči poškodeným zaznamenané neboli. Obvinený bol v minulosti odsúdený za trestný čin podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči príslušníkom polície, avšak sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Taktiež súd prvého stupňa uviedol, že z výpovede poškodeného T. U. vyplýva, že obvinený sa mu vyhrážal zabitím a odpojením plynu o 5.45 hod. ráno, kedy mal obvinený udrieť lopatou aj po čelnom skle motorového vozidla poškodeného, avšak z obžaloby prokurátora vyplýva, že obvinený sa vyhrážania voči poškodeným mal dopustiť súčasne s udieraním lopatou po motorovom vozidle, avšak nie je zrejmé, ako dospel k časovému údaju o 8.00 hod.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo okresnému prokurátorovi (aj obvinenému a poškodeným) oznámené doručením jeho rovnopisu 11.06.2013, po ktorom oznámení okresný prokurátor písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 13.06.2013, teda včas, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú následne dňa 26.06.2013 písomne odôvodnil. Uviedol, že s napadnutým uznesením súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, považuje ho za neopodstatnené. Je názoru, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 214 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, pretože v odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa poukazuje na výpoveď obvineného, ktorý uviedol, že poškodeným sa nevyhrážal zabitím, povedal im len to, že im dá odpojiť plyn, ak budú klamať v trestnej veci na základe jeho trestného oznámenia za ublíženie na zdraví, ktorého sa voči nemu mali dopustiť synovec a švagriná. Naopak súd poukazuje na výpovede poškodených, v ktorých zrejme nedopatrením neuvádza, resp. vynecháva skutočnosti popísané poškodenými, z ktorých pramení dôvodná obava o život a zdravie celej rodiny a z ktorých jednoznačne vyplýva, že obvinený slovne, ako aj fyzicky útočil na všetkých poškodených, ktorí majú z jeho nevyspytateľného a stupňujúceho násillia voči ním dôvodnú obavu o život a zdravie svoje a celej rodiny. Má za to, že medzi obvineným a poškodenými sú narušené ich vzájomné vzťahy, a preto k vyhrážkam zabitím, ako aj vulgárnym a urážlivým prejavom zo strany obvineného došlo, resp. pravidelne dochádza. Pokiaľ ide o samotnú vyhrážku zabitím, je názoru, že stačí, aby z vyhrážky obvineného bolo jasné, že tento sa vyhrážal práve takými následkami, resp. skutkami, z ktorých mohli takéto následky vyplynúť. Intenzita konania obvineného dosahovala takú úroveň, ktorú je možné považovať za predpokladanú Trestným zákonom pre vyvodenie trestnej zodpovednosti, pretože samotní poškodení vo svojich výpovediach uviedli, že vyhrážky obvineného vzbudili u nich dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Navrhol preto súdu druhého stupňa zrušiť napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a uložiť mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie 03.09.2013, pri rozhodovaní o sťažnosti okresného prokurátora a na jej podklade podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

V rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že jasné a v podstate úplné skutkové zistenia a tiež zrozumiteľné právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver, že zažalovaný skutok, pre ktorý sa v prejednávanej veci vedie trestné stíhanie, sa na strane jednej nepochybne stal, má všetky formálne znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a spáchal ho obvinený, na strane druhej podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, pretože jeho závažnosť je vzhľadom predovšetkým na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, nepatrná, sú jednak zákonu zodpovedajúce jednak opodstatnené.

S poukazom na všetky tieto, v súlade s ustanovením § 176 odsek 1 Trestného poriadku v odôvodnení napadnutého uznesenia obsiahnuté, aj podľa názoru nadriadeného súdu nepochybne správne skutkové zistenia a právne úvahy sú skutočnosti, okolnosti a právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení okresným prokurátorom proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti nerelevantné.

V tejto súvislosti považuje nadriadený súd za potrebné uviesť, že kritériá závažnosti prečinu uvedené v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona sa na strane jednej netýkajú všetkých obligatórných znakov jeho skutkovej podstaty, zvlášť nie objektu prečinu, ktorý nie je možné hodnotiť osobitne, pretože je daný priamo zákonom a s výnimkou niektorých okolností týkajúcich sa osoby páchatel'a vyjadrených v poľahčujúcich okolnostiach uvedených v § 36 Trestného zákona a vzhľadom na rovnosť všetkých pred zákonom, ani subjektu trestného činu.

Naproti tomu pri závažnosti prečinu je významné hodnotenie objektívnej a subjektívnej stránky prečinu, ktoré poskytujú možnosť dostatočného rozlíšenia stupňa závažnosti v konkrétnom prípade spáchaného prečinu, a z ktorých práve spôsob vykonania činu, okolnosti, za ktorých bol spáchaný (obvinený sa

vyhrážal poškodenému Y. U. odpojením od plynu, pričom poškodení Y. U. a T. U. boli na balkóne a mali si ho fotografovať a obvinený udrel lopatou po čelnom skle motorového vozidla poškodeného T. U.), v prejednávanej veci dostatočne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodňujú záver, že jeho závažnosť je nepatrná. Z uvedených dôvodov preto možno zažalovaný skutok obvineného posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa 49 odsek 1 písmeno d/ zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch (v znení neskorších predpisov).

Na opodstatnenosť tohto záveru nemá podľa názoru nadriadeného súdu žiadny zásadný vplyv a význam ani skutočnosť, že obvinený bol v minulosti odsúdený za trestný čin útoku na verejného činiteľa, na ktoré odsúdenie poukazovali poškodení, pretože sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Nadriadený súd taktiež poukazuje na čas, kedy sa mal obvinený skutku dopustiť, pretože keď ho obvinený spáchal zároveň, keď udrel lopatou po čelnom skle motorového vozidla poškodeného T. U., bolo to v čase okolo 05.30 hod., čo vyplýva i zo správy o výsledku objasňovania priestupku Obvodného oddelenia PZ Tlmače (č. I. 32) a nie v čase, ako to bolo uvedené v obžalobe okresného prokurátora (08.00 hod.).

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie v neprospech (ale ani v prospech) obvineného, sťažnosť okresného prokurátora podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).